

אנאס אלעילה

קלקיליה

פְּנֵי חֵבֵר
 או עֵץ גְּבוּהָ
 וְלַפְעָמִים
 מְטוֹס קָטָן בְּלִי גִלְגָּלִים
 הִיְתִי מְצִיר
 בְּשִׁתָּן הַצְּהַב הַחֵם
 עַל הָעֶפֶר
 בְּפִרְדָּס הַשְּׂאמִי
 זֶה שְׂאֵת פְּרוֹתִיו קוֹטְפִים הַדְּחַפּוֹרִים
 כְּדֵי שְׁחוּמָה אֲרֻכָּה תִצְמַח
 מְעַל לָקוּ הַצְּהַב הָאֲחֵרוֹן
 שֶׁהַתִּבְשׁ לִפְנֵי שָׁנִים:
 פְּנֵי חֵבֵרִי מְכֹסִים בְּעֶפֶר
 אֶת הָעֵץ הַגְּבוּהָ שְׁלִי
 לֹא רָאוּ הַדְּחַפּוֹרִים
 וּמְטוֹסֵי הַקָּטָן
 רַחֵף לְמִרְחָקִים
 בְּלִי גִלְגָּלִים

מרפסת בשכונת מיסיון

עָרַב עָמֵק
 אֵין חִלּוֹנוֹת מוֹאָרִים
 וְלֹא קוֹלוֹת תּוֹעִים
 כְּאֵלוֹ טְבֵעָה רְמָא לָהּ בְּיָם.

מִמְרַפֵּסְתִי הַנְּסִתָּרֶת
 אָנִי מִתְכַּוֵּן לְצַרְחָה שְׁתַּעִיר אֶת הָעִיר
 אָבֵל הַצַּרְחָה נוֹפֶלֶת בְּתוֹכִי
 מַעֲלָה הֵד רְחוּק.
 מְעוֹלָם לֹא הוֹדִיתִי לְמוֹכֵר הָעוֹגוֹת
 עַל קְרִיאוֹתָיו
 וְלֹא לְיַלְדֵי הַשְּׂכוּנָה
 כְּאֲשֶׁר הָרְסוּ לִי אֶת מְנוּחַת הַצְּהָרִים
 וְלֹא לַמְּשָׁאִיּוֹת
 כְּאֲשֶׁר חִלּוּנוֹת בֵּיתִי רָעְדוּ עִם עָרֵב.
 קוֹל
 אָנִי שׁוֹמֵעַ קוֹל מִרְחוּק
 חוֹשֵׁי מִתְחַדְּדִים כְּצַפְרָנִים אַרְכוֹת:
 זֶהוּ קוֹל הַחַיִּים הַיְחִידִי
 בּוֹקֵעַ מִטֶּנֶק אוֹיֵב
 קָרֵב

רמאללה, 2001

דברים שנשארו בינינו

אטב עץ

אָטֵב עֵץ נִהְגָּת
 לְאָטֵם בּוֹ אֶת שְׂקִיק הַקֶּמַח
 מְזַכֵּיר לִי לֹא
 לְשִׁכַח גַּם אֶת שְׂקִית הַקֶּפֶה.
 עֲכָשׁוּ, לְאַחַר נְסִיגְתָךְ הַמְּמַשְׁכֶּת מַחֲיִי
 אָנִי תוֹלָה אֶת חִלְצָתִי בְּאוֹתוֹ אָטֵב
 כְּדִי לְהַרְגִישׁ
 שְׂאֵת עוֹד מַחֲזִיקָה בִּי.

הפוס

מְעוֹלָם לֹא שָׁמְתִי לֵב אִיף
שִׁיחֻתִּינִי בְּעָרְבִי, לֵיד הַשְּׁלֶחֶן, בַּמְטָבָח
לֹא הָיוּ אִף פְּעַם סוּדֵיֹת
בְּנוֹכְחוֹת הַפּוֹס שְׁלֹף, זֹעַם הָאֵזֶן הַגְּדוֹלָה.

עֲכָשׁוּ

לֹא מִתּוֹף גַּעְגּוּעַ אֲלֵיךְ
אֶלֶּא כַּעֲנֵשׁ לְכוֹסֶךָ
אֲנִי שׁוֹתֶה בָּהּ אֶת הַתֵּה שְׁלִי
מְרִים אוֹתָהּ מֵאֲזֵנָה הַיְחִידָה
בְּדִיוֹק

כְּפִי שְׁעֵשָׂה לִי אָבִי
בְּכָל פְּעַם שְׁגֻנְבֹתִי
אֶת הַשְּׁקָדִים
מֵאֲחִי.

מכונת הכביסה

שָׁמְתִי אֶת בְּגָדֵינוּ יַחַד
מְכוֹנַת הַכְּבִיסָה הַסְּתוּבָבָה
נִגְדָה כּוּוֹן הַשְּׁעוֹן
כְּאֵלוֹ כְּבִשָׂה אֶת הַזְּמַן
שְׁגָרַם לְכָל הַלְּכוּף הַזֶּה.
בְּמִכַּל הַמְּכוֹנָה
מִצְאָתִי פְּעַם
אֶת תְּחֻתוֹנֵיךְ בְּתוֹף כִּיסִי
הֵם לְחָשׁוּ לִי
עַל הַסְּפָה:

”מְכוֹנַת הַכְּבִיסָה הַחֲדָשָׁה שְׁלֹף מְנַלֶּת כְּמוֹךָ”.

המאפרה

שְׁפִתֶיךָ נוֹצְצוֹת בַּמְאֲפָרָה
בֵּין הַרִיסוֹת הַסִּיגְרִיּוֹת

תמונה צבעונית מקרית של פֿיף.
 אַבֿל אַני
 לאַ אַנשק אַת האַפֿר
 עד כֿדי כֿף אינני מתגעגע
 וְלאַ אַזרק
 אַת שפֿתיך לפֿח
 עד כֿדי כֿף אינני שכחן.
 אַניח אַת המאַפֿרה
 בקֿצה השלחן
 יום אַחד
 אַשבר אותה
 בְּלי כֿונה

מברשת השיניים

עכשוו כל אַחד מאתנו מצחצח
 אַת שניו במדינה אַחרת
 מברשת השיניים שלך
 עוד גטויה
 בכּוּס קטנה על הכּיור.
 אַני נוגע בה כֿרוך של עובד נקיִון
 המסרב לזרק לאשפה משהו
 המזכיר לו משהו שהוא אוהב.
 לא אגיד לך:
 כֿשאני מתגעגע אליך עד כאב
 אַני מבריש בה אַת שני
 וְאז אַני נגעל ממך
 לשבוע אַחד לִפְחות.

ד"ש משהיד

חיוכו על הקיר,
 מעל תאַרִיך מותו,
 מברך לְשִׁלּוּם אַת עוֹבְרֵי האַרֶח.
 שניו הִלְכֵנוּת

בוֹהֲקוֹת
בֵּין עֵץ הָאֵרֶן
לְחִנּוֹת הַקְּטָנָה.
טפּוֹת הַגֶּשֶׁם
מְצִירוֹת טל עַל מְצָחוֹ
וְשׁוֹטְפוֹת אֶת הַדִּיּוֹ
מִמָּה שֶׁפָּתַח יְלָד שׁוֹכֵב:
עֹמֵר דִּיאָב.¹
מְחַר
יִשְׁאָר עִם אוֹתוֹ חֵיוֹף
מִפְּיוֹ תִרְחַפְנָה יוֹנֵי בִקָּר
תִּנְחַתְנָה עַל חִלּוֹנוֹת הַבָּתִּים.
הוּא תוֹשְׁבֵי הָעִיר:
כָּל מֵת
מְחַיֵּךְ עַל קִיר
רמאללה 2001

רוֹק

אִם בְּיוֹם מִן הַיָּמִים אֶתְחַתֵּן
וְאֶהְיֶה לְאִישׁ מְשֻׁפָּחָה
יֵלֵךְ בְּנֵי לְמַכְלֵת
עִם הַחֵיוֹף שֶׁל הָרֶצֶל
עַל הַכֶּסֶף
כְּדֵי לְקַנּוֹת פְּרִיף
קָטָן אוֹ שׁוֹקוֹלָד.
אֵין לִי בְּרָרָה
אֲחַבֵּק אוֹתוֹ וְאֹמַר לוֹ:
לְבָרִיאוֹת, בְּנֵי
לְבָרִיאוֹת.
מערכית נביל ארמלי

1 זמר פופ מצרי.